

Ik zag hem op een tovenaarchtige manier met zijn handen zwaaien. Vonkjes schoten uit zijn vingers.

‘Wat ben je aan het doen?’ fluisterde ik.

‘Gewoon een beetje helpen’, zei Willem. Plots begonnen we zo snel te tollen dat alles wazig werd en ik me wat misselijk voelde worden.

‘Willem!’ riep papa. ‘Verbreek die betovering onmiddellijk!!’

‘Dit is niet wat we bedoelden met de attracties herstellen!’ zei mama terwijl haar bloemenkroon van haar hoofd waaide.

Door de waas zag ik Willems handen proberen om zijn betovering te verbreken. Uiteindelijk vertraagden

We gingen naar het eetkraam, dat rook naar hotdogs en verbrande suiker. Mama kocht voor iedereen een suikerspin. Ze smaakte naar wolken!

‘Mmm’, zei ik, en ik beet in het pluis, dat meteen smolt op mijn tong.

‘Weet je wat deze suikerspin echt opwindend zou maken?’ zei mama, en voor iemand iets kon zeggen, zwaaide ze met haar toverstokje. ‘Als ze bij elke hap van smaak zou veranderen.’

